

DIÁKNAPI KRÓNIKA

Kedves Deákok!

A Sárospataki Diáknapcs nevében szeretettel és harcos idvezlettel köszöntelek Titeket ez ősi Deákvárosban. XIII. alkalommal gyülekezünk újra e régi város falai közé, hogy néhány napra felvidítsuk annak lakosságát, valamint az ide érkező népes sereget.

Elődeink példáját követve, a mi célunk is — a vidámságon túl — az ősiség szellemének és a Rákóczi-kor hangulatának felidézése egy pillanatra. A történelem kerekéinek visszaforgatásával hagyományhűségünket és a régi idők eseményei előtti tisztelgésünket óhajtuk kifejezni.

Ne lepődjete meg hát, ha a jelenből hirtelen a múltba repítünk benneteket. Olyan dolgoknak lesztek tanúi, melyeket a ma ifjúsága már csak csodálkozással fogadhat.

Bizunk azonban abban, hogy az első ámulat után ti is tettekre szemesi lesztek játéknaknak, amelyben vidámság és komolyság kelő mértékkel találhatik.

A Diáknapcs valamennyi tagja azon munkálkodott, hogy az itt eltöltött napok kellemetes emlékül szolgáljanak mindannyiuk számára a jövőben. Törekvésünket elsődlegesen az élményadás jellemzi: a „vármegyék” közötti szokványos versenyésben, mőkában és testedzésben. Aki szórakozni akar, elég, ha tág szemmel és nyitott füllel jár a város utcáin, és máris megtalálhatja a számára legremekebb attrakciót.

Végezetül jómagam és tanácsunk többi tagja nevében is kívánom, hogy éreztétek fölségesen magatokat, és sok-sok élménnyel gazdagodjatok Sárospatak ősi városában.

Takács Gábor,
a Diáknapcs elnöke

Emlékek a múltból

Két éve ért az a szerencse, hogy az egri Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskola néptánc csoportjával továbbjutottunk az országos diáknapokra, s elutazhattunk Sárospatakra.

Az a Bodrog parti város és a vár, ahol jelképesen átvettük a hatalmat és a város kulcsát, maradandó emlék számomra. Meglepetésként ért, hogy a város lakói „együtt éltek” velünk, nem méltatlankodtak, amikor jókedvünkben éjjel végigénekeltek a sárospataki főutcát. A város egyik legszebb épülete a „Művelődési Ház”, ami leginkább egy sárkány fejéhez hasonlít. Ez a gyönyörű és új építmény is a rendelkezésünkre állt. Itt folytak a megyék bemutatói, a színvonalas és érdekes előadások.

A diáknapok záróprogramja szintén a várban zajlott le és nagyon kellemes, furcsa meglepetést tartogatott számunkra.

Ugyanis az épület fölött egyszercsak helikopterek, sárkányrepülők jelentek meg és papírból kivágott szíveket, röplapokat szórtak közeink.

Nagy tolongás támadt, mindenki igyekezett, hogy legalább egyet elcsipjen ezekből. Így búcsúztatták a résztvevőket és meghívtak valamennyiünket a következő diáknapok rendezvényeire.

Utólag is nagyon jó viszsza gondolni arra a néhány napra, a Patakon szerzett barátokra, ismerősökre, nézetni a kirakodóvásárokon megvett emlékeket és ajándékokat, emlékezni a sok-sok érdekességre, amit ott láthattunk. Azt hiszem, aki egyszer részt vett egy ilyen rendezvényen, szeretne ott lenni az azt követően is, hogy még több élményt, barátot, s természetesen sok-sok tapasztalatot szerezhesen.

Szabó Tünde

Sárospatak üdvözli vendégeit

Szeretettel köszöntjük városunk falai között a XIII. sárospataki diáknapokon részt vevő ifjúságot. Azt kívánjuk, hogy a korábbi tizenkét találkozóhoz hasonlóan a mostani fesztiválon is mindnyájan érezzék kellemesen magukat, hiszen Sárospatak évszázadok óta úgy szerepel a magyar köztudatban, mint a diákok, az ifjúság városa. A régi időkben a diákok száma itt mindig is felülmúlta a lakosságát. Ma is ötezer kis- és nagydiák tanul a pataki iskolákban, ami a 15 400 főnyi lakossághoz képest, igen magasnak mondható.

Szeretnénk, ha a fesztivál napjait — a vidámság és barátkozás mellett — hasznos ismereteket is szereve, tartalmasan töltenék városunkban. Ezért a következőkben rövid ismertetést adunk Sárospatak gazdag múltjáról, szépen fejlődő jelenéről, s azokról az emlékekről, intézményekről, amelyeknek megtekintésére hazánk közeli és távoli tájairól, de még határainkon túlról is évente 350—400 ezer vendég, kiránduló látogat városunkba.

(Folytatás a 6. oldalon)

